

ning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard fremsatte, idet jeg takker for hans Tilslutning til de Sider af Lovforslaget, som han særlig omtalte. Ogsaa dette Spørgsmaal om Administrationsudgifterne for Driftslaansforeningerne var, saa vidt jeg husker, fremme i Efteraaret, da vi beskæftigede os med Sagen, og der var den Gang fra vor Side Villighed til at søge at finde en Form, hvorunder man ogsaa kunde imødekomme det ærede Medlem paa det Punkt. Hvis der altsaa i øvrigt var Mulighed for Enighed, vilde der ogsaa nu med os kunne blive det paa dette Punkt ligesom den Gang.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde nogle Bemærkninger, hvori han søgte at reducere, hvad der forelaa af Oplysninger fra Udlandet, til det mindst mulige. Det er maaske rigtigt, jeg tør ikke benægte det, naar det ærede Medlem siger, at dette Tilskudssystem kun anvendes i to Industrier i Svejts — jeg husker ikke, hvor mange der var, eller om der var flere Industrier ifølge de Undersøgelser, der af det forrige Ministerium blev foretaget. Men det er jo da endelig ikke det afgørende, idet hele dette Tilskudssystem jo slet ikke er noget estaaende, hverken for Svejts eller for os herhjemme. Det er jo anvendt i en lang Række af Lande og anvendes den Dag i Dag i visse Lande. Det er anvendt fra Tid til anden, naar Omstændighederne talte derfor, som en forbigaaende Foranstaltning, der er ophørt igen eller stillet i Bero, ganske saaledes som det er vor Hensigt, at man skulde handle herhjemme, hvis man overhovedet indlod sig paa dette særdeles fornuftige og forsvarlige System. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem formoder, at det er ophørt at eksistere i Holland; det eksisterer fremdeles dér. Den sidste Meddelelse, der forelaa derfra, gik ud paa, at Regeringen i Holland forbeholdt sig naar som helst at anvende dette System, som fremdeles havde Lovkraft. Det er ogsaa, saa vidt mig bekendt, anvendt i den nyere Tid, foruden i England — som det ærede Medlem vist nævnte — i Amerika, og det anvendes fremdeles derovre. Naar man altsaa i en Række andre Lande fra Tid til anden efter Omstændighederne kan anvende dette System, saa forstaar jeg ikke, hvorledes man kan hævde, at det skulde være den rene Ulykke at anvende det i Danmark.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup saa meget overlegent sagde, at han kunde henholde sig til, hvad der allerede var sagt: at dette Lovforslag fandt sin

Skæbne ved Valget, ja, saa kan man jo godt sige den Slags Ting; det fandt sin Skæbne ved at faa 28 000 nye Stemmer ved Valget, det er rigtigt. Men hvorledes er det gaaet med Venstre og Venstres Skæbne? Vi har en halv Million Stemmer bag Lovforslaget. Hvor mange har Venstre? Der er vist et godt Stykke til den halve Million.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var i sin Bedømmelse af Lovforslaget nu ikke væsensforskellig fra, hvad han var før Valget; og det kunde man formodentlig heller ikke vente, selv om Valget vel har givet en Belæring, som kunde have gjort det rimeligt, at det ærede Medlem havde indtaget en noget ændret Holdning til Lovforslaget. Men jeg erkender, at det kunde man alligevel ikke vente. Det ærede Medlem erkendte ligesom tidligere, at visse af Lovforslagets Bestemmelser saa han gerne gennemført, og gjorde en Bemærkning om, at Moderniseringerne og andre Ting, som havde været ønskelige, vilde have været til stor Gavn, om de var blevet vedtaget og gennemført. Jeg erkender, at det selvfølgelig havde været en Fordel, om saa meget som muligt af Forslaget var blevet gennemført. Men selv den svageste Mulighed derfor udelukkedes jo, da et Par radikale Medlemmer paa en opsigtsvækkende Maade udeblev fra den endelige Afstemning.

Det ærede Medlem sagde nu om Tilskudssystemet, som det radikale Venstre i hvert Fald i Princippet tiltraadte i Oktober, at nu var det tvivlsomt, om dette kunde anvendes, der var gaaet nogle Maaneder længere, der havde været Krise i halvandet Aar, sagde det ærede Medlem. Jeg ser ikke, hvorfor dette skulde tale imod at anvende, hvad der trænges til. Det ærede Medlem vil vel ikke mene, at Tekstilindustrien, Skotøjsindustrien og forskellige andre Industrier nu er blevet saa fortræffeligt stillede, at al Tale om Kriseforanstaltninger for dem nu skulde være overflødig? At de har haft Ulykken over sig i halvandet Aar, gør jo dog ikke en Haandsrækning mindre paakrævet nu end tidligere. Der vil sikkert gaa adskillig Tid, før disse Industrier arbejder sig frem til normal Beskæftigelse, om de overhovedet nogen Sinde kommer til det, hvis de ikke hjælpes. Jeg beklager derfor, at det ærede Medlem altsaa nu end ikke i Princippet kan give sin Tilslutning til Ydelse af Tilskud til kriseramte Virksomheder. Dog maa jeg tilføje, at jeg ved ikke, om jeg skal opfatte det ærede Medlem saadan, at al Tale derom var udelukket, eller om det mere var en Tvivl, det ærede Medlem udtalte. Det er jo muligt, at det